

Ey İstanbul

– AZİZ REMZİ · 29 Ocak 2018

-bir şehir'i kebir ki âlemi cihanda kağıt yetmez anlatmaya isyanı arşa çıkar kalemin o anda -içine çekesin gelir ulu halini anlatır baktığında ahvâlini minareler göğü yararcasına mabeyn duruşunu anlatırcasına gün doğar tepelerine soyunurbilmem ki sana nasıl doyulur ?günün efsununa eşlik eder gecebakar ve durursun öylecenefesinle büyülenir binlerce kul şiir gibisin,güzeller güzeli İstanbul! Çamlıca'da yeşilden maviye çekilir ruhun bedenden semaviye Sultanahmet seni alır götürür boğazın dilsizi dile getirir Ayasofya heybetli,lakin mahsun seni anlamayan gönül sussun... hani nerede lale devri günlerindaha bir esrarlı şanlı dünlerin tarih,senin diğer adın ey İstanbul ! nerede sadâbat, nerede ara bul lütufsun bize, Allah'tan her halinle Yusuf gibisin, hüsn'ü cemâlinle alın dedi onu; âlemlere rahmet olan duasında, Fatih'ten bize kalan Halic'inde nice sultanlar gezdi her köşende kokan,onlardan bir izdi...- bir şehir'i kebir ki âlemi cihanda kağıt yetmez anlatmaya isyanı arşa çıkar kalemin o anda -halen sen de ey İstanbul ! dünya'nın gözü var! ebedî bizimsin yarım, Resul'ün sözü var...